

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Avtvmnalis - A Dominica Decimaquinta post Pentecosten, ad
Adventum

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Magister scimus quia verax es, &c. Adulator magis timendus quàm
Calumniator.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44846

Vide supra in hac parte, Feria 2. Hebdom.
19. decima Veritate quæ sic ex sancto Hieronymo profertur:

Non multum distat in vitio, vel decipi-
re posse, vel decipi Christianum.

*Magister, scimus quia verax es, & viam Dei
in Veritate doces.*

Et quæplura in Evangelio referunt Adulantes.

VERITAS PRACTICA.

Adulator magis timendus quam
Calumniator.

*Ratio est, quia occulus hostis magis timendus
quam apertus. Cùm enim hostis propterea sit ti-
mendus quod damnum infert, profectò quò e-
tit gravius illud damnum, cò magis ille timen-
dus à quo infertur? Quis autem nesciat gravius
ab occulto damnum hoste sèpius evenire quam
ex aperto, cum sit facilius, apertum cavere ho-
stis. Item quam occultum inimici homini, domi-
cili ejus, à quibus scilicet homo non caveat, sunt illi
præcateris, inimici.*

Sed Adulator est occultus hostis.

*Si sit hostis, non dubium quin sit occultus:
Nam adulatio nihil aliud præ se fert quam cul-
tum, observantiam, amicitiam, & quæcumque
hostili animo tam aperte repugnant, ut si hosti-
lis si animus, non sit nisi occultus. Quid sit au-
tern hostis, duplicitate explicari potest, primò
quis sit adulando præterit aliquid à te obire-
re quod non putat se obtenturum nisi prius sic
tibi palparet, nisi prius te laetaret & animum
tuum ita emollieret ut in quam veller partem in-
flecteret. Quodcerè est hostem esse, nam hoc
est insidiari, hoc est tene expandere, hoc est deci-
pere, hoc est pugnare, prædarī, diripere, quæ sunt
illa cuncta hostilia.*

*Sic expresse Scriptura: Vir iniquus, inquit Sa-
piens, lacat amicum tuum, & ducit eum per
viam non bonam. Unde & idem prius monera:
Fili mi, si te lacca veri peccatores ne acquiscas
eia. Et sanctus Judas paucis quidem sed ponde-
rosis verbis: Mirantes, inquit, personas, quas sus-
causa; Nam mirari hoc idem est ac vehementer
extollere, sicutque facilis eblardi pecuniam vel
quid aliud velis: Unde Divus Hieronymus, sem-
per, inquit, insidiosa, callida, blanda est adulatio,
Pelag.*

Tamen si vero nihil perversum adulator quæ-
reret, non propterea tamen non esset hostis, qui
multa sunt alia quæ inferet ei damna, quem sic
laetando emollet; Sic enim superbū eum & de-
se alta sentientem facit, ut si post à veris suis a-
amicis audiat aliter de se judicari, si se corripi, se
admoneri videat, non æquè ferat, non id verum
putet, non eam esse clamitet aliorum mentem à
quibus probè est cognitus, siveque miseri & mi-
ferabilis se divitem putet cùm sit pauper & nu-
dis: se doctum & prudentem existimet eum sit
ignarus & vecors: se probum & sanctum virum
credat cùm sit vanissimus. Quæ dannata quæ sunt
ingentia & quæ facile profluant ab auditis adu-
latoribus, quis non videat?

Quamobrem rectè ac sapienter David. Corri-
piet me Iustus in misericordia & incripabit me, &
leum autem peccatoris non impinguet caput meum. Ps. 140.
M O L L I T I sunt sermones eius super oleum, &
ipſi sunt jacula. Jacula certè tantò graviora, quā-
tò minus ab his cavitur. Habet quidem & sua
calumniator jacula, sed quæ ira & zelus ut lasso
peracerbè sentiatur, & sensus remedium malo-
si quod sit, afferat. At vero quod inferunt dam-
num adulatores jacula non modò non acerbè
sentitur, sed potius delectabiliter velut lucrum
& commodum tota mentis aviditate percipi-
tur: Unde id sit quod dicebatur & quod est ma-
lorum omnium deploratissimum, quantò quis se
feliciori puret, tantò sit infelicior. Populus
mirus quite beatum dicunt, ipsi se decipiunt, & 154.
viam gressuum tuorum dissipant.

Nonne binc igitur, adulator magis timendus
quam calumniator, aut quæ qui vis hostis aper-
tus, à quo non modò te tueri possis ne ferias, sed
etiam si feriras, & vulnus facies; et, vulneri possis
mederi, quod utrumque deest in occulto, & loqui
te necat, dum te laetat, hoste. Sic præclarè san-
ctus Augustinus in illum Psalmi versiculum, A-
vertantur statim erubescentes, qui dicunt mibis,
euge, euge: D V O sunt, inquit, genera persecutorum,
vixi super antum & adalantum. Plus perse-
quuntur lingua Adulatorum, quam manus interfec-
toris. Et posquam utrumque ex Scriptura, ca-

A a 2

mino

mino comparavit, ubi probantur homines, sic pergit. Et laudari ab adulantibus & assentientibus, & annueri eis velut iemens eleum, non secum portans, sicut quinque Virgines insipientes, erit caminus fractura tua, etiam os laudansum te.

Sic & sanctus Hieronymus, aut ut alii volunt, sanctus Paulinus ad Celaniam, *Adulatiorum affectationes* velut quadam pestis anima fuge. Nihil est quod tam facile corrumpat metes hominum, nihil quod tam dulci & molli vulnera animum figit: Vnde & quidam Sapiens ait: Verba adulatiorum mollia, furiant autem interiora ventris, in multis, isto maximè tempore, regnat hoc vitium, quodquo est gravissimum, humilitatis ac benevolentie loco ducitur: Eò sit ut qui adulari nescit, aut invidus aut superbus putetur.

Sanctus autem Gregorius de locustis illis a gens quae totam Aegypti herbam ac fructus devorarunt, Quid per significationem, locusta portentant, inquit, quæ plurquam cetera minima quæque animantia humanu frugibus nocent, nisi linguis adulantium que terrenorum hominum mentes, si quando bona aliqua proferre prospiciunt, has immoderatus laudando, corrumpunt. Eruditus quippe Aegyptiorum est operatio Cenodoxorum, quam locusta exterminant dum adulantes lingua ad appetendas landas transitorias, cor operante inclinant.

Quam in rem aperte Divus Chrysologus dum expendit quod narratur in Evangelio de Dænone Christum credente, adorante & prædicante: Credit infelix, ut Eum quem tentatione vincere, quem muneribus ne quis sit inflectere, possit adulatio pulsat: Quasi hoc cerasus tentationis esset hominib[us] longe perniciosus quam quodlibet aliud: Unde & Dominus nunquam sibi obloquentes & detrahentes tam acerbè repressit quam sibi adulantes,

O quam propterea Sapienter Rex ille Polo-

AD HÆC EADEM EVANGELII VERBA.

Magister scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doceas.

VERITAS PRACTICA.

In omnibus sumentes scutum fidei. Eph. 6.

Hoc Evangelica fidei scutum est, quod sit Christus verax. Sic est porro sumendum in omnibus

nec Ladislaus sibi adulanter impacto exceptit colapho, nec dubitat illi co factum mirantibus respondere, Percutientem merepercucio. Quamobrem nec adulari cuiquam velis, nec quemquam tibi. Nolles quippe adulari ne tibi hoc infame nomen aduloris contrahas, aut ne sis alii causa perditionis: At nonne périnde putas ad infamiam, si adulatorem libenter audis, ac si tu ipse mollier adulatorem agis? Nonne & tibi ex quo cavendum est ne saluti tue quidquam oppositum recipias, ac ne alienæ quidquam opponas? Sic te ad utrumque simil suo sanctus Apostolus exemplo instruit: Ita loquimur non quasi hominibus placentes, sed Deo qui probat corda nostra. Neque enim aliquando suimus in sermone adulatio, sicut scimus; neque in occasione avaritia, Deus testis est: nee quarentes ab hominibus gloriam, neque à nobis, neque ab aliis.

1. Thess. 2.
Sic propterea forte commodius videtur formanda Veritas, quæ ratione jam dicta facile declarari posset.

Si lactare quemquam nolles, nec à quoquam lactari velis.

Conformia & illa sunt quæ habentur in r. parte, Feria 4. Hebdom. 2. in Adventu. Et in 4 parte, Feria 2, Hebdom. 15. post Pentecosten.

Ad laudes nostras tremere potius
convenit quam exultare.
Humanæ de nobis judicia sic sunt huma-
nius audienda, ut non huma-
nius audiantur.

Id est, non illo exultanti animo quo solent homines aspersiones suas excipere.

hoc scutum fidei, ut nisi sumas in omnibus, jam non sit scutum fidei.

RATIO. postrema pars quæ ceteras omnes includit, hac est, quod Christus verax non credatur, neq[ue] si scutum fidei, nisi verax credatur in omnibus suū dictis.

Aa. 3

Sed